



KO SKRBNNO SLUŽIMO, DRUGE VIDIMO, KAKOR JIH ODREŠENIK

Jezus je veliko časa prebil s tistimi, ki so jih videli kot drugačne; videl je njihov božanski potencial.

Ko si prizadevamo služiti, kakor je Odrešenik, nas bodo morda prosili, naj služimo nekomu, ki je drugačen od nas. To nam nudi priložnost za učenje in rast.

Zaradi kulturnih, izobrazbenih, rasnih, ekonomskih in starostnih razlik, preteklega ali sedanjega obnašanja ali česa drugega lahko nekoga zlahka sodimo, preden ga sploh spoznamo. To vnaprejšnje sojenje je srčika predsodkov in Odrešenik nas je glede tega posvaril (gl. 1 Sam 16:7; Jn 7:24).

Ali lahko pozabimo na razlike in druge vidimo, kakor jih Odrešenik? Kako se lahko naučimo, da

imamo druge radi takšne, kakršni so in kakršni lahko postanejo?

Ozrite se in vzljubite

Sveto pismo nam pripoveduje znano zgodbo o bogatem mladeniču, ki je vprašal, kako naj prejme večno življenje: »Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: 'Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!'« (Mr 10:21)

Ko je starešina S. Mark Palmer od sedemdeseterih pred nekaj leti preučeval ta odlomek iz svetih spisov, je nenadoma spoznal nov vidik te zgodbe.

»Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil.«

Ko sem slišal te besede, se mi je v mislih prikazala podoba Gospoda, ki se je ustavil in *se ozrl* v tega mladeniča. *Ozrl se je* – oziroma se je globoko in prodorno zazrl v njegovo dušo, se zavedel njegove dobrote in prav tako njegovega potenciala, prepoznal pa je tudi njegovo največjo potrebo.

Sledijo preproste besede: Jezus *ga je vzljubil*. Jezus je do tega dobrega mladeniča občutil silno ljubezen in sočutje in *zaradi* te ljubezni in *s to* ljubeznijo mu je naročil še več. Predstavljal sem si, kako se je ta mladenič počutil, ko ga je zajela takšna ljubezen, in sicer ko mu je bilo rečeno, naj naredi nekaj tako izredno težkega, kot je to, da naj proda vse, kar ima, in razda ubogim. /.../

[Vprašal sem se:] 'Kako me Kristusova ljubezen lahko tako navdaja, da bodo [drugi] preko mene čutili Božjo ljubezen in se želeli spremeniti?' Kako naj [posameznike okrog sebe] *vidim* enako, kot je Gospod mladega bogatina, da jih bom videl, kdo v resnici so in kdo lahko postanejo, namesto zgolj tega, kaj delajo in česa ne? Kako sem lahko bolj kakor Odrešenik?«¹

Učimo se videti druge

To, da se druge učimo videti kot Odrešenik, nas bogato poplača. Sledi nekaj predlogov, ki so nam lahko v pomoč, ko si prizadevamo za ta cilj.

• Spoznajte jih

Potrudite se, da boste ljudi spoznali bolj kot samo površinsko. Zavedajte se, da je za razvijanje odnosov potreben čas in iskrena prizadevanja. (V pomoč vam je lahko avgustovski članek o načelih skrbnega služenja iz leta 2018 »Ustvarjanje dobrih odnosov«.)

• Izprašajte se

Bodite pozorni na sodbe, s katerimi morda sodite vede ali nevede. Bodite pozorni na domneve, ki jih imate o drugih, in poskusite razumeti, zakaj do njih čutite tako.

• Vzdržite se obsojanja

Zavedajte se, da okoliščine ne določajo posameznikove vrednosti. Stopite v njihove čevlje in pomislite, kako bi želeli, da bi vas videli, če bi bili v istih okoliščinah. Če posameznikove odločitve in obnašanje ločimo od njegove resnične vrednosti in božanskega potenciala, nam to lahko pomaga, da ga vidimo, kakor bi ga Odrešenik.

• Molite, da jih boste imeli radi

Redno molite zanje poimensko in za potrpežljivost, da boste razvili pravo prijateljstvo. V duhu molitve se ozrite na svoje služenje. Ali je med tem, kar delate, in tem, kar potrebujejo, razkorak?

Jezus je čas prebil z ljudmi iz različnih družbenih slojev: z bogatimi, revnimi, vladarji in navadnimi ljudmi. Pogosto je bil žrtev napačnega sojenja drugih, ko so se ozrli nanj in na njegove očitno revne in nepomembne okoliščine. »[Ko ga bomo videli, ne bo] imel podobe ne lepote, /.../ da bi si ga želeli. /.../ Bil [je] zaničevan in nismo ga cenili.« (Iz 53:2–3)

POZIV K DEJANJEM

Na koga morate pogledati drugače? Kaj boste naredili, da ga boste začeli gledati drugače?

Krščanski pogled

Neka sestra pripoveduje naslednjo zgodbo o tem, kako se bližnjega naučimo gledati s krščanskimi očmi:

»Julia (ime je bilo spremenjeno) je živel zraven mene in videti je bilo, da nima nobenih prijateljev. Vedno je bila videti razburjena in jezna. Kljub temu sem se odločila, da bom njena prijateljica. Ne le mimoidoča priložnostna prijateljica, temveč prava prijateljica. Ogovorila sem jo vsakič, ko sem jo videla, in pokazala zanimanje za vse, kar je delala. Počasi sem z njo spletla prijateljsko vez, kar me je v srcu osrečevalo.

Nekega dne sem se odločila, da bom Julio obiskala in jo vprašala, zakaj se je odločila, da ne bo hodila v cerkev.

Izvedela sem, da v svoji bližini nima nobenega družinskega člana ali sorodnikov. Njen edini sorojenec, brat, ki živi daleč stran, z njo vzpostavi stik le enkrat letno po telefonu. Ko sem jo poslušala, kako je izpovedovala svojo grenkobo, jezo in razočaranje nad družino in Cerkvijo, me je do te sestre obšel tako močan nesporen občutek sočutja in ljubezni. Občutila sem njeno bolečino in razočaranje. Spoznala sem, kako osamljena je v življenju. Bilo je, kakor da bi za seboj zaslišala tihe besede: 'Tudi jaz jo imam rad. Imej jo rada in jo spoštuj.'

Sedela sem in poslušala, dokler ni več imela kaj reči. Do nje sem čutila ljubezen in sočutje. To je sestra, ki dotlej ni vedela, kaj pomeni biti ljubljena. Nenadoma sem jo še bolj razumela. Zahvalila sem se ji, ker mi je

dovolila, da sem se z njo sestala, in od nje odšla tako, da sem jo objela ter do nje čutila ljubezen in spoštovanje. Nikdar ne bo vedela, kako močno se me je dotaknila med tistim obiskom. Nebeški Oče mi je odprl oči in me naučil, da sem zmožna ljubiti z več sočutja. Trdno sem se odločila, da ne bom le njena prijateljica, temveč tudi njena družina.«

Če nas nekdo povabi v svoje življenje, je to nekaj svetega. Z molitvijo, potrpežljivostjo in pomočjo Duha se lahko naučimo, da to delamo z bolj krščansko vizijo.

OPOMBA

1. S. Mark Palmer, »Then Jesus Beholding Him Loved Him«, *Liahona*, maj 2017, 115.